

Nog snel een foute
grap

Van Roland Smulders verschenen eerder:

Een spoor van Adam, roman
Geef mij de schuld, roman
Parels en draken, columns
Weg naar de vrijheid, roman
Bij deze dan, columns
Gewoon anders, verhalen
De stoel van Fred, verhalen
Ze doen het er gewoon om, columns
Palabinda, verhalen
Raar blijft het, columns
Tegen het licht, columns
Ik bedoel maar, columns
Het is maar hoe je het bekijkt, columns
Corona en andere ongemakken, columns
Geen zorgen, columns
Met het oog op Oisterwijk, columns
Luis in de pels, columns
Diepzinnig bezig, columns
Een passend woord, columns
Achter het rookgordijn, columns
Er komt geen einde aan, columns
Een soort proteststem, columns
Kritische notenkraak, columns
Ik ben slechts de nar, columns
Een bizarre optocht, columns
Voordragen uit eigen werk, columns
Wakker in een andere wereld, columns
Het Oisterwijkse gevoel, columns
Reis op de Titanic, columns

Nog snel een foute grap

Roland Smulders

Schrijver: Roland Smulders
Coverontwerp: Roland Smulders
ISBN: 9789465015910
© 2024 Roland Smulders

Nog snel een foute grap

De informatiefase ging na Nieuwjaar dan eindelijk van start met onderhandelaars die zich samen met informateur Ronald Plasterk opsloten in een Hilversums optrekje van Defensie. Het landgoed wordt vaker gebruikt voor dat soort gesprekken, lees ik in de toelichting. Lekker samen uitwaaien op de hei en 's avonds naborrelen in de recreatieruimte met bar. Het is veelzeggend dat Defensie een landgoed nodig heeft voor het verdedigen van Nederland. Geld voor munitie is lastig, maar de top mag het aan niks ontbreken.

Dilan Yeşilgöz van de VVD is ook aanwezig, maar heeft zich bij het nemen van de traditionele foto's even discreet teruggetrokken. Mochten de onderhandelingen al meteen vastlopen, dan wil ze later niet geconfronteerd worden met onwelkom bewijsmateriaal. Dat denk ik tenminste. Ze zal niet zonder reden even hebben gekozen voor een andere plek aan tafel. Misschien is het haar manier om te laten merken dat ze daar slechts als waarnemer is. Het gaat er toch vooral om dat de andere drie partijen met elkaar door dezelfde deur kunnen.

Paul Römer – zoon van Piet – heeft intussen de hartelijke groeten gekregen van Talpa en John de Mol. Een directeur die de hele tijd publiekelijk belachelijk wordt gemaakt door het personeel heeft duidelijk een gezagsprobleem. En waarom is hij niet uitgenodigd voor het groepsuitje op de hei? Dit laatste verzin ik er zelf maar bij, om aan het vertrek nog enige betekenis mee te geven. Ik vind het zo sneu voor de arme man om te lezen dat zijn functie zo weinig voorstelde, dat er niet eens moeite wordt gedaan een vervanger te zoeken. En nog triester vind ik het dat die realiteit door de beschouwers zonder terughoudendheid op tafel wordt gegooid. De angst voor de

mannen van het programma 'Vandaag Inside' zit er stevig in na de klinkende overwinning op de goede smaak.

Zouden de onderhandelaars het aan de bar hebben over de onrechtvaardigheid van het leven? Paul Römer deed toch eigenlijk geen mens kwaad. Hij kwam op voor een beetje fatsoen bij het maken van televisieprogramma's, zette zich af tegen dildo's op mutsen, opblaasfallussen die omlaag kwamen en verhalen over druipkaarsen met diepgang. Talpa en John de Mol hadden daar best wat meer waardering voor mogen uitspreken, menen Pieter Omtzigt en Caroline van der Plas terwijl ze allebei een glas Johnny Walker Blue Label achteroverslaan. De burger betaalt, dus mag het wat kosten. Om de spanning te breken, maken ze nog snel een foute grap over telefoons die toch niet toevallig bezig zijn om alles wat gezegd wordt op te nemen.

Geert Wilders roept dat hij de sowieso kansloze wetsvoorstellen over onder meer het zonder vorm van proces opsluiten van verdachte personen met de verkeerde ideologie zal intrekken. Een handreiking is het om zijn goede wil te bewijzen. De anderen moeten er smakelijk om lachen. Geert weet het wel te vertellen. Hij wil zeker in aanmerking komen voor de 'Four Freedoms Award' van de Roosevelt Foundation. Mag Paul Römer dan ook komen? Het is altijd handig om iemand te hebben die in hun plaats het rondje langs de talkshowtafels kan afleggen. Als er tegen die tijd tenminste nog talkshows over zijn.

'Zullen we morgen maar snel besluiten dat het met de Grondwet wel snor zit', stelt Ronald Plasterk voor als Pieter Omtzigt even weg is. 'Ik zag net Ankie Broekers-Knol op televisie zeggen dat we daar echt geen woorden aan vuil hoeven te maken.'

Mans genoeg

Pieter Omtzigt zoude met een grote doos toen hij zich na de jaarwisseling meldde bij informateur Ronald Plasterk. Gebakjes of taart? Een lekkernij uit zijn geboortestreek om de anderen alvast een beetje te paaien. Ik moet toegeven dat ik toch wel iets had van 'hij wel' toen ik hem zag sjouwen. Bij de gewone mensen zit gebak er na de dure decembermaand niet meer aan. Al helemaal niet nu de winter op de deur klopt en het kabinet een streep haalde door alle ondersteunende maatregelen. Nu maar hopen dat iemand op het idee is gekomen om bij de ingang even in die doos te kijken. Je weet immers maar nooit met gefrustreerde mensen.

De vroegere winnaars van het programma 'De Slimste Mens' hebben zich in een open brief afgezet tegen de racistische commentaren die rapper en taalvirtuoos Akwasi ten deel vallen op X, het voormalige Twitter. Afgunstige lieden beweren dat Elon Musk geen controle op de inhoud wil, omdat hij het platform voornamelijk gebruikt voor het plaatsen van zijn eigen bestellingen. Of het waar is, weet ik natuurlijk niet. Voor hetzelfde geld is Elon een hardwerkende man, die naast het leiden van zijn ondernemingen ook nog bijklust in de montagehal van Boeing. Nogal wiesdes dat hij dan af en toe behoefte heeft aan een snufje extra energie.

Hoopvolle landgenoten voorspellen dat Elon binnenkort met zijn hele platform uit Europa verdwijnt. De Europese Unie stelt strenge regels en daar is hij niet zo van. Voor omroep AVRO TROS vind ik dat weer geen reden om op gebakjes te trakteren. De baas heeft net laten weten het platform van Elon hard nodig te hebben voor het bereiken van de kijkers naar het Eurovisie Songfestival. De omroep kan er ook niks aan doen, dat het

dezelfde mensen zijn die in hun vrije tijd de meest verschrikkelijke dingen over rapper en taalvirtuoos Akwasi roepen. Cultuur heeft nu eenmaal veel verschillende gezichten en die zijn niet altijd mooi.

Aan mij is niet gevraagd de afkeurende verklaring mede te onderschrijven. Ik ben dan ook geen winnaar van 'De Slimste Mens' en zal het vermoedelijk ook nooit worden. Bovendien ben ik in het verleden ook wel eens kritisch geweest over rapper en taalvirtuoos Akwasi en zijn vooroordelen richting de fans van Zwarte Piet. Dan zal hij bij het lezen van de open brief toch iets hebben van: ja, ja, het zal wel. Waarschijnlijk doet hij dat trouwens al, want Arjen Lubach en Angela de Jong zullen in de afgelopen jaren ook wel een keer op zijn zere teen zijn gaan staan. Zoiets kun je niet voorkomen als je dingen roept over andere mensen op het gezicht timmeren.

Eigenlijk had ik verwacht dat rapper en taalvirtuoos Akwasi meteen zou reageren met de opmerking dat hij geen witte Nederlanders nodig heeft om voor hem om wat medelijden en begrip te vragen. Straks gaan ze zeker ook nog vertellen dat hij een mens is en dat je zulke dingen niet met een mens mag doen. Hij is toch zeker Gordon niet, die zo dapper een berg van schaamte wist te overwinnen en daarna Beau van Erven Dorens nodig had.

Geert Wilder complimenteert Elon intussen met diens leuke en vrije berichtenplatform. Of we alsjeblied willen stoppen de arme man voortdurend aan te vallen. Nog een reden voor rapper en taalvirtuoos Akwasi om heel hard uit te spreken dat hij mans genoeg is voor het doppen van de eigen boontjes.

Huiskamerachtig

Gisteravond heb ik toch maar een keer naar het invalprogramma 'De Oranjewinter' gekeken. Omdat er op de andere zenders niks fatsoenlijks werd uitgezonden en ik de avond niet wilde doorbrengen met het kijken naar een donker scherm. Ik zag Gerard Joling de voorwaarden oplepelen voor een nieuwe versie van de samenwerking met Gordon. Hij heeft er absoluut geen tijd voor, maar als het voor de eenzame oudere is, dan kan het verkeren. Kun je een hele uitzending vullen met verkennen van het luchtledige? SBS en John de Mol bewijzen het.

Het programma van H  l  ne Hendriks en haar vrienden komt huiskamerachtig over. Alsof je in een dorp bij iemand achterom binnenloopt, ongevraagd een stoel erbij trekt en dat er een bord bij wordt gezet. Gelukkig geven de mensen aan tafel zelf toe dat het niet meer is dan gezwam in de ruimte. Ze zeggen maar wat. Het is niet de bedoeling dat we het al te serieus nemen. Het is het onderscheidende punt in vergelijking met andere talkshows. Wat daar wordt uitgekraamd is juist wel bedoeld voor de serieuze markt.

Gerard Joling vertelt onomwonden dat hij niet komt als hij niet mag zingen. Het is niet dubbelzinnig bedoeld. Dat hoop ik tenminste. De combinatie is in zijn geval riskant. Als een programma wil bijdragen aan zijn ontplooiing, is hij wel bereid om mee te praten over onderwerpen waarvan hij geen verstand heeft. Wie hem inhuurt, hoeft er niet bang voor te zijn dat hij aan tafel zit te zwijgen tot het tijd is de scheur open te trekken met de motten van Tom Manders.

Persoonlijk vind ik de originele versie overigens mooier. Dat komt op het conto van mijn leeftijd en heeft niks te maken met de zangkwaliteiten van Gerard Joling. Valt het op dat ik de naam

steeds voluit noem? Je moet tegenwoordig zo uitkijken met al die bekende Nederlanders die zichzelf hebben voorzien van de bescherming van de intellectuele eigendom. Vergeet een keer te veel de achternaam en voor je het weet hang je voor merkinbreuk. Ik geef de goede raad gratis mee aan de acteur die in de serie over Patty Brard de rol van Gerard Joling gaat vertolken. Omdat hij zo mooi kan roepen: 'Er de kracht niet voor te hebben.'

Het gaat er verder heel braaf aan toe in de gezellige huiskamer van H el ne Hendriks. Voor mensen die gewend zijn aan de jolige sfeer bij de mannen van het programma 'Vandaag Inside' is dat wel even wennen. Er komt geen aanslag op mijn lachspieren met grappen die volstrekt niet door de beugel kunnen. De kijkcijfers gaan wel uitzending na uitzending door het dak van de studio. Het zal wel iets zeggen over de tijdgeest. Nederland heeft de nostalgie opnieuw uitgevonden. Keurige mensen die aan een tafel keurig tussen de lijntjes blijven kleuren. Met al die ordinaire uitingen hebben we het wel een beetje gehad.

De vraag die blijft hangen, is waarom iemand een serie over Patty Brard zou willen maken. Misschien omdat ze net als de huiskamer van H el ne Hendriks bij het verleden van de nog niet verloren onschuld hoort. Patty Brard is 'tralalalalalalala' en daarbij dan wuivende gebaartjes maken met de handen. Voordat ze zich als vleesbom van een duikplank liet gooien, bedoel ik natuurlijk. Welbeschouwd begon daar de ellende mee, die we nu achter ons willen laten.

Echt niemand meer

Kennelijk zijn de volgers van Geert Wilders er zelf ook niet gerust op. Telkens als ze over de tong gaan, moet erbij worden vermeld dat ze echt geen racisten zijn. Ze zijn alleen oprecht bezorgd en wilden met hun stem een duidelijke boodschap overbrengen. We mogen ze niet vergelijken met de bezorgde burgers die destijds achter Anton aan liepen te paraderen met keurig gepoetste laarzen. Zo zijn de volgers van Geert echt niet. Ben ik de enige die het wassen van de handen niet meer kan aanzien? Natuurlijk zijn ze zo. Overgoten met hetzelfde sop en later behept met dezelfde gaten in het geheugen.

Hoe harder iedereen roept dat ik niet mag denken met foute mensen van doen te hebben, hoe minder ik het geloof. Net over de grens wordt alweer gesproken over een alternatieve verblijfplaats van miljoenen mensen met een afwijkende achtergrond. De donkere wolken zijn terug en ik ben bang. Laat ik het maar gewoon zeggen.

Het zit er dik in dat ik na het verschijnen van deze column geen volgers meer heb. Vroeger zat ik daar soms over in. Nu niet meer. Het is ook veel beter om ons niet langer aan elkaar te hoeven ergeren.

Heel lang heb ik gedacht de dans wel te kunnen ontspringen. Net geboren na het herstellen van de ergste schade en gelukkig genoeg om de onvermijdelijke herhaling niet mee te hoeven maken. Natuurlijk had ik beter moeten weten. Zulke ontwikkelingen voltrekken zich niet met een vaste snelheid, maar met een versnelling. Eerst lijken ze heel klein in de verte, dan staan ze ineens op mijn deur te bonken. Openmaken! Ze hebben er eens goed over nagedacht en besloten dat ik toch niet zo'n aanwinst voor de samenleving ben. Het verweer dat weinig

mensen zo Brabants zijn als ik, zal me niet redden. Je kunt van hier zijn en toch anders.

Is er dan helemaal niks positiefs te melden? Jawel, dat de oplossing uitsluitend wordt gezocht in het verplaatsen van grote groepen mensen. We houden van ze, maar hebben er nu alleen even geen plaats voor. Dat kan voorkomen en het is niet gezegd dat al die mensen het later niet nog eens mogen proberen. Als ze eerst maar even bellen om te vragen of het uitkomt. Je zou dus kunnen volhouden dat we wel degelijk iets hebben geleerd van de geschiedenis.

Destijds waren er ook mensen die de bui zagen aankomen. Ze stapten op de boot en zochten een veilig heenkomen in het land van de vrijheid. Dat zullen we deze keer maar overslaan. Over een jaar is het daar net zo erg als hier. Ze hebben hun eigen problemen daar. Meer illegale immigranten dan we ons in de ergste dromen kunnen voorstellen. Zelfs Angela Merkel zou niet meer durven te roepen het wel even te 'schaffen'. En of we deze keer alsjeblieft niet willen bellen als we hulp nodig hebben.

Mijn vorige boek heette 'Reis op de Titanic'. Dobberen we nog op volle zee, of hangen we inmiddels aan de laatste reddingsboot? We hebben de film zo vaak afgedraaid en de boodschap nog altijd niet begrepen. In de verte verdwijnt een boot met ongewenste landgenoten. De kapitein zou wel willen helpen, maar er kan echt niemand meer bij. Uiteindelijk zijn we zelf de bootvluchtelingen geworden die we het leven niet gunden. Je kunt het een vorm van rechtvaardigheid noemen.

Toegankelijker en transparanter

Rijzende ster Caroline van der Plas blijft aan de weg timmeren. Nu is er weer een documentaire in twee delen, die ons de achterkant toont van Caroline en het politieke leven. Of heb ik het verkeerd gelezen? Dat zou kunnen. Zodra het over haar en haar partij gaat, gebeurt er iets in mijn hersenen. Ik had er al last van toen Caroline nog maar net uit haar scharrelei was gekropen, maar sinds Mona Keijzer bij de partij zit, is het echt heel erg geworden. Steeds als ik de twee dames zie zitten in de Tweede Kamer, moet ik aan Snip en Snap denken.

De documentaire is gemaakt door beroepshumorist Jaïr Ferwerda en uitsluitend bedoeld voor de kijkers van Videoland. Caroline staat voor toegankelijke en transparante politiek. Dat zal de achterliggende reden wel zijn om de voor iedereen toegankelijke zenders te mijden. Er schijnen ook beelden te zijn van een politica die het moeilijk heeft, maar dat kan ik dus niet controleren. Waar ik het mee moet doen, zijn beelden van een politica die wel heel erg leunt op het imago van een vrouw die zich geen knollen voor citroenen laat verkopen en tegen alle meningen in doorgaat op haar puur intuïtief gekozen weg. Af en toe bleken er tussen droom en daad wel heel veel praktische bezwaren te staan en had ze het nodig opnieuw te gronden in de stoel van de kapper. Jaïr en zijn camera legden elk moment van twijfel onbarmhartig vast.

De gesprekken over de waarde van rechtsstaat en Grondwet hebben inmiddels plaatsgevonden. Voor zover ik weet, waren de opnames van Jaïr toen al achter de rug. Caroline gaat nu onder leiding van informateur Ronald Plasterk aan de slag om met de onderhandelaars van PVV, NSC en VVD de broodnodige meters te maken. Het land is niet veilig zolang het demissionaire

kabinet er nog zit en er is niet altijd een rechter voorhanden om het ergste te voorkomen.

Ernst Kuipers heeft zijn biezen gepakt om niet als minister te hoeven meemaken dat zijn mooie plannen werden afgeschoten. Opvolgster Conny Helder broedt echter al op een geitenpaadje waarmee ze het oordeel van de rechter kan frustreren. Het is een beetje als de reclame voor gokken die niet meer op televisie vertoont mag worden, maar er met de zegen van het kabinet niet weg is te slaan. Mocht Jaïr nog een politicus zoeken om op een onaangename manier te volgen, dan zou hij het eens bij minister Franc Weerwind en diens flexibele geweten moeten zoeken. Zit hij ook af en toe bij de kapper zijn nood te klagen? Het moet toch knagen dat de vorige avond weer een paar kwetsbare burgers over de rand zijn gekukeld dankzij de reclame die hij eigenlijk had moeten stoppen.

De vraag die aan alle kenners op televisie wordt gesteld, is of zij verwachten dat het kabinet van PVV, NSC, BBB en VVD er zal komen. Het antwoord luidt steeds: 'Ik hoop het.' Het is een reactie die me kippenvel bezorgt. Een reactie die niet eens ruimte laat voor een andere uitkomst. Nederland is in een onbewaakt ogenblik overvallen door een kwaadaardig virus en hoopt nu op de ondergang van onze beschaving en de zegetocht van het 'gezonde onderbuikgevoel'. Sorry. Toegankelijker en transparanter kan ik het niet maken.

Centrum van de Benelux

Het is zo'n bericht dat ik eerst drie keer moet lezen om er chocola van te kunnen maken. In Moergestel staat een paal aan te geven dat zich daar het middelpunt van de Benelux bevindt. De burgemeester van mijn woonplaats Oisterwijk kwam speciaal naar de aan hem toevertrouwde dorpskern om een bordje op te hangen met de vermelding van een andere dorpskern. Vanaf nu hoort Haaren er helemaal bij.

Mijn gedachten draaien sindsdien wanhopig om de waaromvraag. Hoe groot moet je probleem zijn om serieus bezig te zijn met de exacte bepaling van het middelpunt van de Benelux. Dat interesseert toch geen mens. Denkt iemand dat ik ooit naar Moergestel ben gegaan om te controleren of de inwoners daar niet stiekem het bordje van Oisterwijk hebben weggehaald? Nee toch, mag ik hopen. Wat mij betreft houden ze die paal lekker voor zichzelf en kiezen ze een vaste dag om er jaarlijks in een kring omheen te dansen. Een kinderhand is gauw gevuld.

Op een van de foto's zie ik dat de op afstand gehouden belangstellenden inderdaad al begonnen waren met het vormen van een grote kring. De bijzetting van Haaren leeft duidelijk sterk in Moergestel. Ergens vind ik dat ook wel weer mooi en hoopgevend.

Iemand heeft de kat de bel aangebonden. Ik neem niet aan dat de inwoners van Haaren vroeger al bezig waren met de vraag naar het middelpunt van de Benelux. De Haarense jongeren met wie ik vroeger op school zat in elk geval niet. Sinds het dorp bij Oisterwijk hoort, komt er voortdurend iemand langs om te wijzen op een af andere achterstand in vergelijking met de rest van de gemeente. Er moet een moderne kiosk komen, een reus

om mee te kunnen paraderen in de vaart der volkeren en nu dus weer een bordje aan een paal in Moergestel. Middelpunt van de Benelux en daar hoort voortaan ook Haaren bij. De rest van de wereld is gewaarschuwd.

Wanneer begrijpen de inwoners van Haaren eindelijk dat ze zich niet voor elk karretje hoeven te laten spannen? Hun dorp is goed zoals het is. Ze hoeven niet verrijkt te worden, uitsluitend omdat er een profeet langskomt die ter meerdere eer en glorie van zichzelf vindt dat er nog ruimte is voor verbetering. Af en toe mogen ze zo'n brenger van de blijde boodschap best met de vriendelijke groeten naar huis sturen. Er valt in de rest van Oisterwijk vast ook nog wel het een en ander te doen.

Maar goed, voor spijt is het nu dus te laat. Gedane zaken nemen volgens het aloude gezegde nu eenmaal geen keer en ze kunnen de burgemeester moeilijk vragen de verwijzing naar hun bestaan weer heel snel te verwijderen. Het bordje van Haaren hangt er en om de zaak helemaal officieel te maken, moet er natuurlijk ook een gedicht van de stadsdichter komen. Anders telt het namelijk niet echt. De inwoners van Haaren mogen zelf een gevel uitzoeken om er een gedeelte van dat gedicht op te schilderen en toeristen op die manier op het bestaan van de paal te wijzen. Leuk, mochten die toeristen er toevallig voor willen gaan staan. Bordje van Haaren op de achtergrond. De hartelijke groeten vanuit het centrum van de Benelux.

Fatsoensrakkerij

Een voetbalclub heeft laatst de commerciële directeur ontslagen, omdat de vrouw een pikante foto van zichzelf deelde op haar sociale media. Iets met een jarretelgordel, dus niet anders dan wat je tegenkomt in de reclamefolders van de Hema of de Wehkamp. Mensen hadden geklaagd, luidt de toelichting op het ontslag. Waarschijnlijk op de manier die Fons Jansen vroeger omschreef als: 'Bah, bah, ik kan er niet genoeg naar kijken.' Er is op het gebied van verdraagzaamheid nog wat werk te verzetten in Maastricht.

Zoals ik het zie, zou de club zich de handen stuk moeten knijpen over het geluk een dergelijk commercieel boegbeeld te hebben. Van het voetbal moeten ze het daar niet hebben, krijg ik de indruk. Het is niet zo dat de club serieus meedingt naar de landstitel en de 'Cup met de grote oren'. Of het is me ontgaan, dat kan natuurlijk. In plaats van over ontslag te beginnen, had de rest van het bestuur beter de optie van 'shirtreclame' ter sprake kunnen brengen. Als de collega dan toch zo graag in de openbaarheid verschijnt, kan ze net zo goed meehelpen extra sponsoring binnen te halen. Deze string wordt u aangeboden door gokbedrijf Zus en Zo. Wedden dat hij blijft zitten.

De vrouw in kwestie zal inmiddels wel doorhebben dat het hem in Nederland niet gaat worden. Mijn advies aan haar is de blik op België te richten en landgenoot Marc Overmars een appje te sturen. Hij is ruimdenkend genoeg om schoonheid wel te waarderen. Mag dan af en toe ook iets toevoegen aan het gesprek? Vanzelfsprekend. Voetbal is de wereld van vrijheid, blijheid. Zo jammer dat de dienst nog altijd wordt uitgemaakt door oude mannetjes met een moraal uit de negentiende eeuw.

Zelf ben ik opgegroeid in een tijd van doe vooral waar je zin in hebt. Op de foto met een jarretelgordel was toen niet iets om hevig verontwaardigd op te reageren. De mannenbladen verhuisden vanonder de toonbank naar het schap met de andere familiebladen. Briefschrijvers met gefingeerde namen vertelden waar ze werkelijk zaten als de rest van de straat dacht dat ze naar een toneelvoorstelling waren. Nog maar enkele dagen geleden zaten Jort Kelder en Welmoed Sijsma in hun talkshow op de publieke omroep de nieuwste vibrators uit te proberen. Zo uitgesproken hoeft het wat mij betreft niet, maar om hun hoofden ga ik ook weer niet roepen.

Het is vreemd dat in een vrijgevochten land als Nederland de rapen gaar zijn als die vrijheid het terrein van de sport binnen dreigt te sluipen. Iets oudere landgenoten herinneren zich vast nog de afkeuring toen een huisje van plezier met een bus en een eigen wielerploeg op pad ging. Wat korter geleden was de heisa over de sponsoring van een voetbalclub door een verkoper van erotische producten. Mensen tot gokverslaafden maken is geen probleem, maar verder mag het niet gaan. Nog even en we moeten ook weer gescheiden gaan zwemmen.

De partijen die op dit moment bezig zijn een kabinet in elkaar te timmeren, zullen de restauratie van het oude fatsoen vermoedelijk toejuichen. Vrijheid is mooi, maar mag niet ten koste gaan van mensen die zich aan die vrijheid storen. Fatsoensrakkerij en het aanhalen van de teugels gingen vaker hand in hand. Mijn enige troost is dat het ooit ook weer de goede kant op zal gaan. Hopelijk zien we er tegen de tijd nog redelijk presentabel uit. Het oog wil immers ook wat.

Toch goed gezien

De cynici – het meervoud van wie denkt: het zal allemaal wel – hebben weer eens gelijk gekregen. Uit bij het ministerie van Infrastructuur en Milieu losgepeuterde stukken blijkt dat het in de watten leggen van parel aan de kroon Schiphol vooral wordt ingegeven door de terechte angst anders miljarden te moeten ophoesten. De ambtenaar die vergat dit stukje tekst zwart te lakken is inmiddels geschorst, neem ik aan. De verantwoordelijke minister zal wel naar de Tweede Kamer moeten komen voor enige tekst en uitleg over het misleiden van de controleurs van de macht. Hij krijgt de twijfelachtige eer voor de tweede keer zijn biezen te moeten pakken.

Of ik gelijk krijg? Wie zal het zeggen. Toen ik als eerste op de mogelijkheid wees dat Mona Keijzer weleens de mysterieuze premierskandidaat van Caroline ‘en nou allemaal opzouten’ van der Plas zou kunnen zijn, kreeg ik de handen ook niet meteen op elkaar. Dat Lilianne Marijnissen vanwege de liefde koos voor een leven buiten het zicht van de camera’s zag ik weer niet aankomen. Eerlijk gezegd dacht ik dat ze al was voorzien. Mijn opvatting dat de Socialistische Partij de blunder van de eeuw maakte door niet voor Renske Leijten te gaan, houd ik vooralsnog staande. Een ruziezoeker als leider is even leuk, maar dan gaan mensen toch liever op zoek naar een alternatief.

Over zwartlakken gesproken: rapper en taalvirtuoos Akwasi wordt sinds zijn deelname aan het programma ‘De Slimste Mens’ plotseling overspoeld met liefdevolle mailtjes. Hij is er zo door van slag, dat hij de mond vol heeft van mensen die goed en lief zijn en totaal vergeten is dat hij van plan was iedereen met een hang naar Zwarte Piet enkele muilperen te geven. Weliswaar stil wordt hij van al die aandacht. Ik zei al dat we te maken hebben

met een taaltovenaar. Mij zou het niet lukken zover uit het taalraam te hangen. Daarom zit zijn carrière ook in de lift en die van mij niet. Binnenkort kondigen Akwasi en collega-directeur Jan Slagter aan dat Omroep Zwart en Omroep Max samen programma's gaan maken voor al die lieve mensen van goede wil. Ik kijk nu al uit naar de decemberaflevering.

De voormalige Surinaamse president Desi Bouterse heeft inderdaad besloten een leven achter de tralies niet te zien zitten. Je hoeft geen cynicus te zijn om te vermoeden dat er door de overheid stevig is geholpen bij het pakken van de koffers en het vertrekken naar het vliegveld. Soms moet je genoeg nemen met remise en is het onverstandig naar de totale overwinning van een land in chaos te streven. De waarheid zal gehuld blijven in nevelen tot iemand de stukken opvraagt en een van Nederland overgenomen ambtenaar vergeet de relevante stukken van een zwart laagje te voorzien.

Misschien heb ik het allemaal veel te donker ingeschat. Dit jaar luidt niet de ondergang in, maar juist de verbroedering. Arnold Karskens belt op om te vragen of hij ook een bijdrage mag leveren aan het programma. Natuurlijk vinden Akwasi en Jan Slagter dat goed. Tijdens tussentijdse verkiezingen wordt door Nederland besloten dat Renske Leijten een betere premier is en we leven allemaal nog lang en gelukkig. Hoe mooi zou het zijn als ik later weer kan zeggen het toch goed gezien te hebben.

Zijn wonden likken

Laat ik beginnen met te zeggen dat ik een koran nog nooit van binnen heb gezien. Voor een katholiek van huis uit is de noodzaak daartoe ook niet aanwezig. Ik kan me echter voorstellen dat mensen die er wel veel waarde aan hechten niet graag zien dat een onfris figuur bezig is hun heilige boek te verscheuren. Draai de zaak eens om en stel je dan voor dat een burgemeester komt vertellen dat je aan de andere kant van de gemeente mag protesteren tegen het door de shredder halen van de bijbel. Zullen we aannemen dat niet iedereen daaraan gehoor zal willen geven?

De vrijheid van meningsuiting is waarschijnlijk het meest misbruikte grondrecht dat we in Nederland hebben. Iemand heeft ooit besloten dat je niet alleen elke gewenste mening mag hebben, maar ook dat je er zonder toestemming te hoeven vragen op elke gewenste manier voor uit mag komen. Het kwam van pas bij het plakken van verkiezingsposters, maar ook bij het uitventen van seksbladen en het geld inzamelen aan de voordeur. Wie een folder met rare denkbeelden uitdeelt, heeft in principe het rijk voor zich. Het de boel zelf ook maar meteen opruimen, is gewoon een soort van logische vervolgstap.

De burgemeester van Arnhem toonde zich heel teleurgesteld over het in elkaar meppen van een voorman die juist bezig was met het vernielen van de koran. Het beslissende verschil was dat de voorman zijn eigen koran had meegebracht en dat de tegenstanders waren vergeten een eigen slachtoffer mee te brengen. Op die manier loopt de vrijheid van meningsuiting natuurlijk scheef. Helemaal als toegesnelde agenten er op hun beurt ook van langs krijgen. Ik weet het allemaal, maar toch kan ik het niet helpen dat mijn sympathie in de richting van de

tegendemonstranten gaat. Net goed, denk ik stiekem en heel erg fout. Verscheur volgende keer maar een telefoonboek als je zo graag de flinke jongen speelt.

De voorman van de scheurclub moet trouwens oppassen dat hij zich geen grotere moeilijkheden op de hals haalt. Terwijl hij hier op aarde stoer liep te doen, was een defecte maanlander op de weg terug. Het ding zou waarschijnlijk verbranden in de atmosfeer, maar helemaal zeker was dat niet. Een gepikeerd opperwezen kan altijd besluiten een stukje terugkerend ruimteschroot wel door te laten vliegen. In dat geval is er een kleine kans dat iemand in bewoond gebied op een wel heel bijzondere manier uit het leven wordt weggerukt. De achtergebleven volgers van de ongelukkige voorman vertellen tijdens de koffietafel dat hun dierbare juist bezig was heel dapper blaadjes uit een koran te scheuren, toen het noodlot toesloeg. Zoiets kan natuurlijk altijd gebeuren nu iedereen maar te pas en te onpas raketten de ruimte in stuurt, maar het zet een mens toch wel aan het denken.

In de realiteit gaat het natuurlijk niet zo. Ik weet het. Tegenwoordig valt er geen vuur meer uit de hemel om dolgedraaide figuren die het beter denken te weten op ondubbelzinnige wijze tot de orde te roepen. De voorman in kwestie zal zijn wonden likken en met een verse koran op zak afreizen naar de volgende bijeenkomst. Het gejuich zal nog net te horen zijn voor de tegendemonstranten die deze keer wel door de politie op ruime afstand worden gehouden.

Wederopstanding

Donald Trump heeft de eerste horde op weg naar zijn herverkiezing als Amerikaanse president genomen. De republikeinse kiezers in de staat Iowa zijn niet zo bang voor de aanklachten die hem boven het hoofd hangen. Zelf ben ik dat ook niet. Mijn angst heeft meer te maken met de gekke konijnen die hij als 'Mister President' uit zijn hoge hoed zal toveren. Een van de republikeinse kiezers verwoordde het mooier dan ik ooit zou kunnen. De Here maakt gebruik van imperfecte personen om Zijn doel te bereiken en imperfecter dan Donald Trump kun je ze niet krijgen. Het is een argumentatie waartegen weinig valt in te brengen.

We hebben er ook weer een soort van oorlog bij. Deze keer zijn onze schepen in de buurt van Jemen de klos. Ze worden door de rebellen daar als schietschijf gebruikt en pogingen die rebellen op betere gedachten te brengen, leveren tot dusver geen resultaat op. Rebellen met ballistische raketten: de wereld wordt er niet veiliger op. Het is te danken aan Iran, dat op de achtergrond de boel zit te verzielen, maar er liever niet zelf bij betrokken wil worden. Dat land ziet natuurlijk ook dat Donald Trump in aantocht is en probeert nog snel even de nodige punten te scoren.

De Europese Unie overlegt koortsachtig over het sturen van een stevige zeemacht naar de regio. Het gaat om onze portemonnee en in dat geval worden principes snel wat fermer aangestipt. Nederland zal de onderofficier leveren die verantwoordelijk wordt voor het verwerken van de brieven van en naar het thuisfront. Iran en de rebellen in Jemen moeten eindelijk maar eens begrijpen dat er met ons niet te spotten valt.

Noord-Korea schijnt ineens niet meer te streven naar een hereniging met de zuiderburen. Geen idee waaraan we dat nu weer te danken hebben. Nog niet zo lang geleden deed Ome Kim er nog alles aan zijn spierballen te ontwikkelen. En nu zegt hij plotseling dat de hereniging niet langer tot de mogelijkheden behoort? Voor hoe gek houdt hij ons? Dit is toch gewoon een onbeschaamd staaltje belazeren van de kluit. Als zo'n vos de passie begint te preken, wordt het tijd om ook over een onderofficier voor de Koreaanse arena te gaan nadenken. In elk geval tot Donald Trump terug is in het Witte Huis en wat verstand kan overbrengen in het hoofd van zijn vriend 'The Rocketman'.

Een groot voordeel van de wederopstanding van Donald Trump is dat ik alle eerdere columns over hem opnieuw kan gebruiken. Gemak dient de mens. Hij zal weer beginnen over een wereld die de boontjes maar zonder de inzet van Amerikaanse levens moet doppen en samen met Kim Jong-un landjepik gaan spelen in de grindbak bij de gedemilitariseerde zone. Als vriend Kim dreigt te winnen, zal Donald Trump dreigen met de inzet van een extra Nederlandse stafmedewerker. De camerabeelden van twee door het grind rollende presidenten zullen hier worden geanalyseerd door voormalig generaal Mart de Kruif en militair historicus Christ Klep. Ze houden met de nodige slagen om de arm de harten vast.

Je kunt lachen dat ik maar wat in het luchtledige loop te zwammen, maar ik zie nu ook ineens allerlei serieuze beschouwers aan de haal gaan met mijn idee van een herrezen Ronald Plasterk als premier (zie de column 'Loos vertoon' in mijn bundel 'Reis op de Titanic'). Zonder bronvermelding ook nog. Ik wil maar zeggen dat mijn rare gedachtespinsels niet altijd elke grond missen.

Politiek gevoelig

De koning is een stapje dichterbij in de buurt van de blauwe enveloppen gekomen. Het is een opzetje van D66 en veel andere partijen zijn er best voor te porren. Zoveel andere partijen dat de vereiste meerderheid voor de wijziging van de Grondwet er ineens wel in lijkt te zitten. Ontluisterend vind ik het hoe achteloos we de koning en zijn familie bij het vuilnis kwakken. Het komt nog zover dat de arme man elke maand een inkomstenformulier moet inleveren en dat die inkomsten dan netjes van zijn salaris worden afgetrokken. Alleen als hij van een goede vriend in vertrouwen een appartementje cadeau heeft gekregen, mag hij dat van D66 buiten de boekhouding houden. Gelijke monniken, gelijke kappen.

Een koning met een dossier bij de belastingdienst vind ik persoonlijk best riskant. Straks belandt hij nog op een of andere zwarte lijst en staat hij straks voor joker met zijn geblokkeerde pinpas. Koning van Nederland? Dat kan iedereen wel zeggen. Hij zal toch niet zonder reden op de lijst met notoire fraudeurs zijn beland. Banken zetten klanten heus niet zomaar aan de deur.

Veel schiet Nederland er volgens mij ook niet mee op. Wat hebben we eraan als we het geld voor de inkomstenbelasting via de achterdeur van het paleis weer naar binnen moeten dragen. Andere Nederlanders krijgen immers bruto ook meer, zodat ze netto genoeg overhouden om de rekeningen van te kunnen betalen. Joost Sneller van D66 kan victorie kraaien, maar verder verandert er weinig. Hoogstens komt er een post bij voor het inhuren van een goede accountant. Het invullen van een koninklijk aangiftebiljet is niet een klusje voor de beginnende adviseur. Daar heb je een iemand voor nodig die minstens tweeduizend euro per uur rekent.

Uiteindelijk zal de koning via de slepende weg van getreiter door deurwaarders en gedoe over beslag op paleizen met inhoud in de schuldhelpverlening belanden, waar hij dan moet uitleggen waarom hij al die vervelende aanmaningen en dwangbevelen aan zichzelf stuurt. Omdat D66 in de persoon van Joost Sneller het op de valreep nog graag even op die manier wilde regelen, zal de koning dan verzuchten. Op het eerste gezicht lijken ze op normale mensen, maar als je iets beter kijkt, dan zie je de obsessieve afgunst in de ogen. Bezwaar maken tegen de aanslagen? De koning zou wel willen, maar in de Grondwet is blijven staan dat een koning zich niet mag uitlaten over zaken die politiek gevoelig liggen. Dat de overheid zijn centen toch alleen maar over de balk zal gooien? Laat de waarheid nu net een van de dingen zijn die niet genoemd mogen worden.

Na veel heen en weer gebel met schuldeisers – al dan niet preferent – en een gang langs de rechter voor het benoemen van een bewindvoerder, mag de koninklijke familie vervolgens verder met het versoberde leven. John de Mol zal langskomen om te vragen of er belangstelling bestaat voor deelname aan het programma ‘Steenrijk, Straatarm’. De Nederlandse kijker leeft graag mee met een vorst aan lagerwal, die een week de kans krijgt aan het welgestelde leven te ruiken. Nu alleen nog een rijke sloeber vinden die bereid is om een week door te brengen in de failliete boedel van vergane glorie. Misschien weten ze bij het partijbureau van D66 nog iemand.

Positief besluiten

Als inwoner van Oisterwijk zou ik gratis naar een theatervoorstelling over positief coachen voor ouders mogen. Er is subsidie voor gegeven, dus helemaal op zwart zaad zitten we in mijn woonplaats nog niet. Het geeft een klein beetje hoop voor wat betreft de toekomst van het buitenzwembad in Oisterwijk. Aan de centen hoeft het in elk geval niet te liggen. Meer aan de instelling waarmee de gemeente aan de reddingsoperatie begint. De voorstelling komt wat dat betreft als een geschenk uit de hemel vallen. Gewapend met de tips en handvatten voor beter presteren en minder snel afhaken moet het lukken, neem ik voor het gemak maar even aan.

Zelf heb ik geen kinderen en ook geen ambitie om er mij in de nabije toekomst nader in te verdiepen. Om die reden besluit ik na rijp beraad mijn plaats op de tribune beschikbaar te stellen aan iemand die in de thuissituatie wel wat positieve coaching kan gebruiken. Een bedankje voor mijn onbaatzuchtige opstelling is niet nodig.

Of de weg van positieve coaching bevorderlijk is voor het afleveren van topsporters, weet ik niet. Laat ik zeggen dat er nog ruimte is voor enige twijfel op dat punt. Het hoeft geen reden te zijn om meteen alles af te blazen, maar misschien dat eerst de resultaten in mijn woonplaats kunnen worden afgewacht, voordat het concept landelijk wordt uitgerold. Haastige spoed leidt alleen maar tot brokken. De sportkoepel NOC*NSF heeft dan wel uitgesproken dat medailles niet uitsluitend zaligmakend zijn, maar internationaal in het hemd staan is ook weer niet de bedoeling. De ouderen kunnen zich vast nog wel herinneren hoe smakelijk ze moesten lachen om de verrichtingen van

skispringer Eddy 'The Eagle' en de Spaanse recordschaatser Gomez.

De voorstelling wordt gegeven door een theatergroep die een einde wil maken aan de sfeer van ongezonde competitie die nog altijd heerst op scholen en bij sportclubs. Zoiets in elk geval. Ik wil de acteurs die zo hun best doen de samenleving beter te maken niet tekortdoen. Vanuit het perspectief van de kinderen valt er best wat voor te zeggen. Ze willen gewoon een leuke tijd hebben en schamen zich rot als er langs de lijn weer een familielid ouderwets staat aan te moedigen.

Uit eigen ervaring weet ik hoe vervelend het is om na elke sportieve prestatie in het centrum van de aandacht te staan. Mijn favoriete commercial is nog altijd die van 'Doe maar even wisselen, Pietertje!' Destijds stond echt niemand klaar met troostende woorden over meedoen dat belangrijker was dan het feit of ik in staat was het parcours voor invallen van de duisternis te voltooien.

Binnenkort gaat het allemaal veranderen. Laat ik in de geest van het initiatief deze column positief besluiten. Ook voor mij schijnt licht aan het einde van de tunnel. De andere inwoners van mijn woonplaats zijn dan inmiddels wel naar de voorstelling geweest en werden daar tot in detail bijgepraat over de moderne aanpak van moeilijke gevallen. Enthousiast bedelven ze mij volledig belangeloos en ongevraagd onder een warme deken van positieve coaching als ik puffend passeer op weg naar de winkel. Volhouden! Het komt niet aan op een toptijd, alleen op mijn goede bedoelingen. Elke onmogelijk lange reis begint met de eerste stap, moet ik maar denken. Voor sommigen duurt die reis alleen iets langer.

Andere manier van denken

Hoeveel water moet ik apart houden voor het geval dat Rusland de smaak van het veroveren te pakken krijgt? Onze topmilitair 'Rob de Bauer' kan wel tussen neus en lippen door iets roepen over inslaan, maar hij rekent voor de details natuurlijk op onder andere het gemeentebestuur van mijn woonplaats Oisterwijk. Hebben we het over twee liter water, of over tweehonderd liter? En mag ik in plaats van de radio en zaklamp – allebei op batterijen – ook mijn telefoon gebruiken? Waar blijft de infographic om mij door het proces te leiden?

Maurice de Hond heeft een rondje langs de gewone Nederlander gemaakt en is tot de conclusie gekomen dat die absoluut niet zit te wachten op de noodzaak noodpakketten in huis te halen. Ik geef het maar even door, mocht admiraal Rob in zijn naïviteit denken dat we na zeventig jaar vrede vast wel toe zijn aan een verzetje in de vorm van ballistische raketten. En of hij er alsjeblieft dankjewel eerst even voor wil zorgen dat mijn woonplaats Oisterwijk wat ruimer in de schuilkelders komt te zitten, voordat hij over de schutting ruzie gaat zoeken met de boze buurman.

Voor mijn kansen in het geval van een daadwerkelijke aanval geef ik geen vijf spreekwoordelijke centen. Het land gaat al op tilt als een willekeurige influencer aankondigt in het centrum van Rotterdam een spelcomputer te gaan weggeven. En Rotterdam heeft in vergelijking met kleine plaatsen echt heel wat meer in de melk te brokkelen. Vergeet maar rustig dat we in Oisterwijk goed weg weten te komen als de dreiging groter wordt. Ik ben een optimist in hart en nieren, maar zo optimistisch ook weer niet.

In elk geval heeft de NAVO nu wel besloten wat meer te gaan oefenen. Waarmee, vraag ik me meteen af. Het laatste nieuws was toch dat we over onvoldoende munitie beschikken en dat de industrie eerst wil weten of een investering zich op de langere termijn zal terugbetalen. Tot die tijd moeten de troepen maar trainen op de Nederlandse manier. Als er genoeg soldaten ‘pief, paf, poef’ staan te roepen, gaat er ook een afschrikwekkende werking van uit. Russen zitten niet te wachten op gehoorschade.

Nederland verkeert sinds het door admiraal Rob gedropte bommetje in een toestand van totale ontredding. ‘We hebben een probleem’, vertrouwt Geert Wilders lijkbleek toe aan de verzamelde journalisten. Het gebruikelijke lachje kan er niet meer vanaf. Edith Schippers klimt in de pen om alle leden van de VVD persoonlijk een hart onder de riem te steken. Tweede Kamerleden roepen het kabinet op in de gegeven situatie maar niet al te veel werk te maken van het nieuwe pensioenstelsel. Ik zit op de bank alles in me op te nemen en kan alleen nog maar denken dat we eraan zijn voor de moeite.

De advocaat van Marc Dutroux is op zoek naar een psychiater die wil helpen zijn cliënt vrij te krijgen. Vroeger hing ik na het vernemen van zulk nieuws al in de lamellen, nu heb ik alleen nog iets van: dat kan er dan ook nog wel bij. Misschien kan Marc aanbieden zijn expertise voor wat betreft kelders ter beschikking te stellen. We leven volgens admiraal Rob in een tijd die vraagt om een andere manier van denken.

Anders telt het niet

De vermelding van het geslacht verdwijnt ergens in de komende jaren van de identiteitskaart. Staatssecretaris Alexandra van Huffelen heeft het aan de Tweede Kamer beloofd en wat zij zegt, voert de staatssecretaris ook uit. Ze maakte zich ook ooit sterk voor het oplossen van de toeslagenaffaire. Ik hoor er tegenwoordig niemand meer over, dus het zal wel gelukt zijn. Vandaar mijn hoop dat het met het om zeep helpen van het verschil tussen mannen en vrouwen ook wel goed zal komen.

In de meeste gevallen is de geslachtsvermelding niet echt nodig, laat de staatssecretaris weten. Een controlerende ambtenaar kan ook gewoon even kijken en een eerste inschatting maken. Niet al te groot, voeten op standje kwart voor drie, haren in de war en een wazige, gezagsgetrouwe blik. Mocht ik tegen de verwachting in wel een vrouw blijken, dan heb ik duidelijk een probleem. Volgens de instructies uit Den Haag hoeft de ambtenaar er niet mee te zitten. Niet zolang ik beloof het achteruit inparkeren te laten voor wat het is.

De staatssecretaris besluit haar argumentatie met de opmerking dat de geslachtsvermelding op de identiteitskaart onnodig 'stereotypen' in stand houdt. Daarover moest ik toch wel even nadenken. Het verschil op die nonchalante manier afdanken, doet volgens mij ook weer geen recht aan de zaak. Zo ongeveer de hele evolutie was in de afgelopen vier miljard jaar gebaseerd op het bestaan van X- en Y-chromosomen. Voor zover ik kan inschatten, zal dat voorlopig ook wel zo blijven. En waarom ook niet? Als het al miljarden jaren werkt, zal het systeem wel voordelen hebben. Het schrappen van de Nederlandse identiteitskaart betekent niet dat ook de instandhouding van onze soort op de helling gaat. Gelukkig